

Arrest

nr. 278 150 van 30 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VANSTALLE *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Gambiaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Wolof etnie. U bent geboren op 1 februari 1993 in Banjul. U groeit op in het dorp Chaman. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. Wanneer u zo'n 10 jaar bent, merkt u dat u voor M., een jongen uit uw klas, meer voelt dan enkel vriendschap. U vertelt M. over uw gevoelens, waarop hij de vriendschap beëindigt. Omdat u bang bent opnieuw afgewezen te worden, heeft u in Gambia geen relaties met andere personen van hetzelfde geslacht. Rond oktober 2014 heeft u wel een kortstondige relatie met het meisje R.. Hierdoor beseft u dat u biseksueel bent.

In maart 2015 verhuist u van Chaman naar Banjul omdat uw broer M. denkt dat u een affaire heeft met diens echtgenote A.. Dorpsbewoners beschuldigen u ook betrokken te zijn bij diverse diefstallen. U woont zo'n 3 maanden bij uw oom A. en zijn gezin in Banjul.

Na uw verhuis naar Banjul, gaat u in hotel Senegambia werken. Via F. maakt u kennis met LBTG-HIV Protection, een organisatie die opkomt voor o.m. de rechten van seksuele minderheden. Op 16 september 2015 bent u werkzaam tijdens een bijeenkomst van deze vereniging. De ordediensten vallen binnen in het hotel en u wordt samen met de andere aanwezigen opgepakt. U wordt naar het Serekunda Police Station gebracht. U mag een telefoontje doen en besluit uw vriend A. te bellen. De volgende morgen komt hij u ophalen in het politiekantoor. U blijft één nacht bij A. overnachten, waarna u Gambia verlaat.

Op 16 september 2015 verlaat u Gambia en reist via Senegal, Mali, Burkina Faso, Niger, Algerije en Libië naar Italië. U dient een verzoek tot internationale bescherming in te Italië, maar de internationale bescherming wordt u geweigerd.

In Caserta, in de omgeving van Napels, leert u M.D.kennen. Jullie relatie duurt ongeveer een jaar, tot u verneemt dat M.D.een relatie heeft met een andere man.

In 2018 reist u verder via Duitsland naar Zwitserland, maar u wordt via de Dublinprocedure naar Italië gedeporteerd. In november 2019 verlaat u Italië en reist u via Frankrijk naar België. Op 14 november 2019 dient u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van een geboortecertificaat en een medisch attest neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

*U verklaart in Italië (notities persoonlijk onderhoud dd. 18/11/2021 (verder notities CGVS 1), p. 22) een verzoek tot internationale bescherming ingediend te hebben. Uit uw verklaringen blijkt verder dat de Italiaanse autoriteiten u geen internationale bescherming toekenden, hoewel u er hetzelfde verhaal verteld heeft als u voor het CGVS doet. **Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Italië ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees reeds op voorhand, te meer daar u er hetzelfde verhaal gedaan heeft.***

Afgaande op uw verklaringen is het CGVS niet overtuigd dat u homoseksueel bent.

U verklaarde dat u de Gambiaanse nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd (of vervolging vreest) wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u biseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert biseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u inconsistente verklaringen aflegt over uw geaardheid. Door het CGVS gevraagd of u homoseksueel bent, verklaart biseksueel te zijn en zowel van mannen als

vrouwen te houden (notities CGVS 1, p. 15). **Hoewel u voor de DVZ verklaart te hebben samengewerkt met een organisatie die opkomt voor de rechten van de LGBT-gemeenschap, ontkent u er zelf te behoren tot deze gemeenschap** (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). Geconfronteerd met uw verklaringen, beweert u het wel gezegd te hebben (notities CGVS 1, p. 16). U verklaart verder wel gezien te hebben dat niet alles genoteerd werd wat u gezegd heeft. Gevraagd waarom er niet genoteerd werd dat u biseksueel bent, verklaart u dat er gevraagd werd of u homo bent en dat u zei dat u bi bent. Nogmaals gevraagd waarom dit niet genoteerd werd, verklaart u dat de interviewer u misschien niet goed begrepen heeft omdat u nogal snel spreekt en dat er veel dingen zijn die ze niet genoteerd heeft. Bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS gevraagd naar opmerkingen over het onderhoud bij de DVZ, legt u geen verklaringen af waaruit blijkt dat niet alles genoteerd werd door de DVZ (notities CGVS 1, p. 3). U legt inconsistente verklaringen af aangaande uw seksuele geaardheid, wat de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging reeds op voorhand aantast.

Uw verklaringen omtrent de bewustwording en aanvaarding van uw biseksuele geaardheid komen weinig doorleefd over.

Zo bent u niet in staat op eenduidige wijze aan te geven wanneer u zich ervan bewust werd dat u aangetrokken was tot iemand van hetzelfde geslacht. Tijdens het eerste onderhoud gevraagd wanneer u ontdekte biseksueel te zijn, verklaart u "Ik heb dat ontdekt sinds ik mijn eerste relatie beëindigd had, met R. J." (notities CGVS 1, p. 15). Eerder verklaarde u reeds dat uw **relatie met R. rond oktober 2014** was (notities CGVS 1, p. 11). Aangezien u verklaart geboren te zijn in 1993, was u op dat moment reeds 21 jaar. Later verklaart u echter dat u **zo'n 10 jaar was (rond 2004) en naar "upper basic" ging toen u ontdekte dat u zich tot een jongen aangetrokken voelde** (notities CGVS 1, p. 25). In kader van het tweede onderhoud voor het CGVS verklaart u echter **tussen 2005 en 2008** een relatie gehad te hebben met R. (notities CGVS 2, p. 8), toen u zo'n 12 à 15 jaar oud was. Gevraagd wanneer u met M. over uw gevoelens sprak, verklaart u dit gedaan te hebben nadat u met R. gebroken had. Later tijdens datzelfde onderhoud herhaalt u **uw gevoelens voor jongens ontdekt te hebben na uw relatie met R.** (notities CGVS 2, p. 30-31). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige en inconsistente verklaringen, verklaart u echter ineens dat u eerst met M. was en daarna met R. om bij de volgende vraag te verklaren dat **uw relatie met R. in "upper basic" was en dat u daarna naar "senior secondary" ging, "waar u M. had."** De door u gemaakte opmerkingen n.a.v. de notities van het persoonlijk onderhoud zijn evenmin eenduidig, aangezien u eerst herhaalt eerst met R. geweest te zijn voor u M. kende, om daarna te verklaren dat u verward was en u eerst M. kende en daarna R.. Uw verklaringen over het moment dat u ontdekte dat u tot personen van hetzelfde geslacht aangetrokken bent, zijn inconsistent en tasten de doorleefdheid van uw verklaringen reeds grondig aan.

Bovendien zijn uw verklaringen over de wijze waarop u M. ingelicht heeft over uw gevoelens niet doorleefd. Immers, hoewel u wist dat homoseksuelen en homoseksualiteit niet aanvaard werden in Gambia, dat zij geslagen en zelfs gevangen genomen en gedood konden worden (notities CGVS 2, p. 7), dat u nadacht over de risico's die u nam omdat uw religie het niet toelaat homoseksueel te zijn en het u problemen kon bezorgen (notities CGVS 2, p. 11-12) en u zelfs dacht dat uw familie u zou verstoten, blijkt u niet nagedacht te hebben over hoe u dit uiterst belangrijke moment in de ontdekking en beleving van uw seksuele geaardheid wilde aanpakken, u blijkt immers op nogal impulsieve wijze M. over uw gevoelens ingelicht te hebben, zonder dit te plannen, omdat "uw liefde te machtig was" (notities CGVS 2, p. 8-9). Gevraagd hoe u erbij kwam dat M. ook interesse in u had, verklaart u dat jullie samen huiswerk maakten en dat jullie elke dag met elkaar spraken. Gevraagd of er nog andere dingen waren die u deden denken dat hij ook interesse had, verklaart u dat hij naar u kwam en zorgzaam was. Gevraagd wat u al met hem besproken had voor u over uw gevoelens vertelde, verklaart u vooral over wetenschappen gesproken te hebben en over "het leven." Gevraagd dat uit te leggen, verklaart u hem gevraagd te hebben of hij een relatie had – wat al uitermate vreemd is indien jullie werkelijk zo hecht waren als u beweert -, waarna u hem voorstelde om een relatie te hebben. **Het is echter niet aannemelijk dat u M. vertelde over uw eigen gevoelens zonder eerst bij hem te polsen naar zijn mening over homoseksualiteit of het hebben van een relatie met een andere jongen, te meer gezien de homofobe situatie in Gambia die u schetst en uw eigen vrees dat zelfs uw eigen familie u zou verstoten. Uw verklaringen aangaande de manier waarop u M. inlichtte over uw gevoelens, komen allerm minst doorleefd over.**

Uw verklaringen aangaande de beleving en ontdekking van uw beweerdelijke biseksuele geaardheid komen allerm minst doorleefd en aannemelijk over, te meer daar iemands geaardheid verband houdt met de kern van diens persoonlijkheid.

Verder maakt u uw betrokkenheid bij een vereniging die opkomt voor de LGBT-gemeenschap in Gambia niet aannemelijk.

Gevraagd naar de naam van de vereniging die opkomt voor de LGBT-gemeenschap, verklaart u dat deze de naam **LBTG (u bedoelt LGBT) – HIV Protection** draagt (notities CGVS 1, p. 15). Tijdens het tweede onderhoud nogmaals naar de naam gevraagd, herhaalt u dat het LGBT – HIV heet (notities CGVS 2, p. 14). Opgemerkt dat dit gewoon de benamingen van twee groepen mensen betreft en het geen naam van een organisatie is, blijft u sprakeloos. Nogmaals gevraagd of deze organisatie een andere naam heeft, verklaart u in de groep te zijn die kan helpen als je problemen hebt. Door de interviewer opgemerkt dat hij geen organisatie kon terugvinden met de door u genoemde naam, verklaart u er door F. heengebracht te zijn en dat u niet alle informatie over die organisatie heeft. Later verklaart u echter plotsklaps dat de **naam van de organisatie eigenlijk “Aida Samu Akh Al Yellef”** is, wat zoveel wilt zeggen als “We vechten samen en winnen samen” (notities CGVS 2, p. 17). Opgemerkt dat LGBT-HIV daar niet in terug te vinden is, verklaart u dat dit wel de naam is, maar dat ze het over LGBT en HIV hebben. Het is echter niet aannemelijk dat u deze naam niet onmiddellijk kan geven wanneer gevraagd wordt naar de naam van de organisatie waar u bij betrokken was en om welke u door de autoriteiten opgepakt werd. Bovendien geeft u deze naam na een onderbreking (notities CGVS 2, p. 15) waarbij u ruim de tijd had om opzoekingen te doen.

Verder verklaart u tijdens het eerste onderhoud dat F., ook wel **Feto** genoemd, u in contact bracht met deze vereniging (notities CGVS 1, p. 13), terwijl u tijdens het tweede onderhoud verklaart dat F. ook **E.** genoemd wordt (notities CGVS 2, p. 5). U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande de persoon die u in contact bracht met deze vereniging.

Verder toont u wel uitermate veel vertrouwen in F. door haar in te lichten over uw geaardheid, zonder dat jullie op voorhand het onderwerp homoseksualiteit bespraken (notities CGVS 2, p. 15-16). Het is daardoor des te frappanter dat u zelfs **geen weet heeft over de geaardheid van F.**, te meer daar u reeds op zeer jonge leeftijd wist dat homoseksuelen en homoseksualiteit niet aanvaard werden in Gambia, en dat zij geslagen en zelfs gevangen genomen en gedood konden worden (notities CGVS 2, p. 7), dat u nadacht over de risico's die u nam omdat uw religie het niet toelaat om homoseksueel te zijn en het u problemen kon bezorgen (notities CGVS 2, p. 11-12), dat u zelfs dacht dat uw familie u zou verstoten en dat uw beste vriend M. jullie vriendschap beëindigde omdat u hem vertelde over uw gevoelens (notities CGVS 1, p. 25). De goede vriendschap tussen u en F. is geen afdoende reden om haar omtrent uw geaardheid in vertrouwen te nemen, te meer gelet op uw eerdere ervaring en de homofobe situatie in Gambia die u schetst. Uw verklaringen aangaande het vertrouwen dat u in F. stelde, komen niet doorleefd over, waardoor uw verklaringen omtrent uw beweerde betrokkenheid bij de betreffende organisatie verder aan geloofwaardigheid inboeten.

Voor de DVZ verklaart u daarenboven dat u enkel de catering verzorgde tijdens de bijeenkomsten (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u ook deelnam aan de vergaderingen zelf (notities CGVS 2, p. 13-14 + p. 19). Bovendien blijkt uit uw verklaringen voor de DVZ op 02/01/2020 dat u werkzaam was in de **machinebouw** (Verklaring DVZ, vraag 12), terwijl u op 02/03/2021 voor de DVZ verklaart in 2015 de **catering ondersteund te hebben en de nachtschift in een hotel gewerkt** te hebben (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens het eerste onderhoud voor het CGVS verklaart u **elke dag in hotel Senegambia gewerkt** te hebben (notities CGVS 1, p. 6 + p. 13) om tijdens het tweede onderhoud te verklaren dat u **niet in het hotel werkte** voor een salaris (notities CGVS 2, p. 18), maar als vrijwilliger voor deze organisatie. Verder verklaart u de ene keer **elke keer aanwezig** te zijn geweest bij de vergaderingen (notities CGVS 2, p. 18) – elke woensdag (notities CGVSS 1, p. 13-14) – , om de andere keer te verklaren dat u **soms aanwezig** was bij de vergaderingen (notities CGVS 1, p. 14). U legt inconsistente verklaringen af over uw betrokkenheid bij de vereniging.

Het is daarenboven allerm minst aannemelijk dat u, die uw thuisland ontvlucht omdat u door de politie opgepakt werd omwille van uw betrokkenheid bij een vereniging die opkomt voor de LGBT-gemeenschap (notities CGVS 1, p. 14-15) en door uw oom verstoten werd omdat hij weet had van uw geaardheid, bij uw aankomst in Senegal en Mali desondanks toch aan mensen uitlegt om welke reden u Gambia verlaten heeft (notities CGVS 1, p. 19-20 + notities CGVS 2, p. 25).

Dit is des te frappanter aangezien er tijdens bijeenkomsten van deze vereniging ook gesproken werd over de situatie van homoseksuelen in deze landen (notities CGVS 2, p. 20). Geconfronteerd met uw verklaringen dienaangaande, verklaart u gevraagd te hebben of ze homoseksuelen vangen en wat ze daarmee doen (notities CGVS 2, p. 25-26). **Er kan echter niet ingezien worden waarom u aan iemand**

die u onderweg tegenkomt zou vragen naar de situatie van de LGBT-gemeenschap in Senegal en Mali, aangezien hier tijdens vergaderingen van de vereniging reeds over gesproken werd en u dus al op de hoogte was van de homofobe situatie in deze landen. Bovendien kan een dergelijke bevraging de aandacht op uw eigen situatie vestigen, waardoor u eveneens in deze landen problemen kan krijgen. Het is dan ook niet aannemelijk dat u personen die u in Senegal en Mali ontmoet zomaar zou vragen naar de situatie van de LGBT-gemeenschap, dan wel zou vertellen dat u behoort tot deze gemeenschap.

Gelet op het voorgaande, maakt u het niet aannemelijk betrokken te zijn geweest bij een organisatie die opkomt voor de LGBT-gemeenschap in Gambia. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande de beleving van uw geaardheid in uw land van herkomst verder aan.

U maakt eveneens uw relatie met M.D. niet aannemelijk. U verklaart M.D. in februari 2018 te hebben leren kennen in Napels (notities CGVS 1, p. 25-27). Voor de DVZ verklaarde u echter dat u Italië verlaten heeft in 2017 om naar Duitsland en Zwitserland te gaan (Verklaring DVZ, vraag 37). U verklaart verder dat u 3 maanden in Zwitserland bleef voor u terugkeerde naar Italië. De Zwitserse asielautoriteit meldde de DVZ dat u op 18 mei 2018 naar Italië overgebracht werd (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). U was in februari 2018 dus niet in Italië. Uw verklaring wanneer u kennisgemaakt heeft met M.D. komt aldus niet overeen met de informatie waar het CGVS over beschikt.

U legt nog meer tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw relatie met M.D.. Zo verklaart u tijdens het eerste onderhoud voor het CGVS dat jullie eigenlijk geen relatie hadden, maar dat jullie vrienden waren (notities CGVS 1, p. 26), omdat hij u uitlegde dat hij een relatie had met een andere man (notities CGVS 1, p. 28). Tijdens het tweede onderhoud verklaart u echter dat jullie eerst vrienden waren om daarna een relatie te beginnen, zoals "vriendje en vriendje" (notities CGVS 2, p. 31). U verklaart verder te "denken dat hij een ander had," zonder dat uit uw verklaringen blijkt dat hij u hier zelf iets over verteld heeft. Gevraagd of u en M. gesproken hebben over zijn geaardheid, verklaart u dat hij u vertelde eerder een vriendin gehad te hebben, maar dat hij zo teleurgesteld was in haar, dat hij homo geworden is (notities CGVS 1, p. 29). Tijdens het tweede onderhoud verklaart u echter dat M. u nooit verteld heeft hoe hij ontdekte dat hij op jongens valt (notities CGVS 2, p. 31-32). Bovendien verklaart u de ene keer M. verteld te hebben over de redenen dat u Gambia verlaten heeft en met hem gesproken heeft over homoseksualiteit (notities CGVS 1, p. 28-29), om er de andere keer niet aan te denken dat u met M. over uw geaardheid gesproken heeft (notities CGVS 2, p. 5).

Gelet op het voorgaande maakt u uw relatie met M.D. niet aannemelijk.

Gevraagd wie – naast A. - in Gambia anno 2022 weet dat u biseksueel bent, verklaart u het niet exact te weten (notities CGVS 2, p. 24-25), maar er zijn wel mensen die erover praten. Opgemerkt dat u er toch enkele ideeën over moet hebben, verklaart u het niet te weten omdat u er niet bent en niet weet wat daar gebeurt. Eerder noemde u echter M., de broer van M., die u aansprak over uw geaardheid, welke u op dat moment ontkende (notities CGVS 2, p. 6-7). U verklaarde eveneens dat zelfs uw vader u na uw vertrek uit Gambia aangesproken heeft over uw geaardheid omdat hij over uw problemen gehoord had (notities CGVS 2, p. 7), wat u later tijdens datzelfde onderhoud dan weer ontkent aangezien hij niet weet wat er in Serekunda gebeurt is (notities CGVS 2, p. 24). Verder blijkt uit uw verklaringen omtrent de huidige contacten met personen in Gambia helemaal niet dat uw vader of A. van uw geaardheid op de hoogte zouden zijn, aangezien zij u enkel spreken over gebeurtenissen in het dorp Chaman (notities CGVS 1, p. 8 + notities CGVS 2, p. 3-5) en niet over uw arrestatie t.g.v. uw aanwezigheid bij een vergadering van een vereniging die opkomt voor de rechten van de LGBT-gemeenschap. Uw verklaringen over wie weet heeft van uw beweerde biseksuele geaardheid en uw contacten met personen in Gambia, zijn niet consistent.

Aangaande de reden van uw vertrek uit Gambia, nl. dat u een nacht werd vastgehouden door de politie nadat u gearresteerd werd tijdens een vergadering van een vereniging die opkomt voor de LGBT-gemeenschap, werd eerder reeds opgemerkt dat u het niet aannemelijk maakt betrokken te zijn bij deze vereniging (zie supra).

Bovendien blijkt uit uw verklaringen voor de DVZ in het kader van uw Dublin-onderzoek niet dat u Gambia verlaten heeft omwille van uw betrokkenheid bij een dergelijke vereniging, maar wel dat u problemen had met uw broer en hij u wou vermoorden omdat u een relatie had met diens vrouw (Verklaringen DVZ, p. 13). Geconfronteerd met uw verklaring dienaangaande, komt u niet verder dan te stellen dat u dit niet zo verteld heeft (notities CGVS 2, p. 32).

Aangaande uw detentie verklaart u voor het CGVS aanvankelijk dat u reeds naar de gevangenis in Mile 2 gebracht werd (notities CGVS , p. 14), terwijl u tijdens het tweede onderhoud verklaart dat u nog niet naar Mile 2 gebracht was toen u werd vrijgelaten (notities CGVS 2, p. 18). **U legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent de plaats van uw detentie.** Bovendien verklaart u uitdrukkelijk dat uw enige contact met de overheid of overheidsdiensten in 2013 was, toen u een kopie van uw geboorteakte ging opvragen (notities CGVS 1, p. 4-5).

U verklaart voor het CGVS niet te weten wat A. besproken heeft met de agenten om u vrij te krijgen (notities CGVS 1, p. 14 + notities CGVS 2, p. 18), hoewel u het met hem besprak. Gevraagd of iemand van de politie met u gesproken heeft, verklaart u dat A. hen "behandeld" heeft, hen iets gegeven heeft, maar u weet niet wat hij gegeven heeft (notities CGVS 2, p. 21). Later gevraagd wat A. gedaan heeft om u vrij te krijgen, herhaalt u niet te weten wat hij gegeven heeft (notities CGVS 2, p. 23). Gevraagd naar het bedrag, weet u dit niet. U kent evenmin de naam van de agent die A. geholpen zou hebben om u vrij te krijgen. **Het is niet aannemelijk dat u geen idee heeft omtrent de manier waarop A. u wist vrij te krijgen,** te meer daar u dit wel met hem besproken heeft en uit uw verklaringen bij de DVZ blijkt dat u toch minstens 2 weken bij hem verbleven heeft (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5).

Aangaande uw verblijf in Gambia na uw vrijlating, wordt opgemerkt dat u voor de DVZ verklaart dat u **vanaf 17 september 2015 bij uw vriend – A. – verbleef (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5).** U verklaart verder dat de politie u in oktober bij hem thuis kwam zoeken, waarna u het land verlaten heeft. Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt dus dat u toch minstens 2 weken bij A. verbleef voor u Gambia verliet. Voor het CGVS verklaart u echter slechts **1 nacht bij A. doorgebracht** te hebben (notities CGVS 1, p. 13 + notities CGVS 2, p. 18). Bovendien verklaart u uitdrukkelijk Gambia verlaten te hebben op 16 september 2015 (notities CGVS 1, p. 19). Verder blijkt **nergens uit uw verklaringen voor het CGVS dat de politie u bij A. kwam zoeken voor u vertrok uit Gambia** (notities CGVS 1 + notities CGVS 2). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw verblijf in Gambia na uw vrijlating.

Tijdens het eerste onderhoud voor het CGVS verklaart u dat **A. uw oom inlichtte over uw geaardheid en uw detentie (notities CGVS 1, 14-15), hoewel hij niet wou dat uw familie zou weten dat hij u gered had omdat hij dan problemen verwachtte** (notities CGVS 2, p. 22). Later tijdens uw laatste onderhoud gevraagd of A. met iemand van uw familie gesproken heeft, verklaart u dat hij zich verborgen hield omdat hij niet wou dat iemand er iets van zou weten (notities CGVS 2, p. 24). **Gevraagd of A. aan iemand vertelde dat u opgepakt was omdat u tot de LGBT-gemeenschap behoorde, verklaart u "misschien wel, maar ik weet het niet."** Gevraagd of uw vader daar dan niets over gezegd had, verklaart u er zelf niet met uw vader over gesproken te hebben en dat hij ook niet weet wat er in Serekunda gebeurd is. Eerder verklaarde u echter dat uw vader u na uw vertrek uit Gambia heeft aangesproken over uw geaardheid omdat hij over uw problemen had gehoord (notities CGVS 2, p. 7). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over het feit of A. uw familie al dan niet inlichtte over uw arrestatie en uw geaardheid en of uw vader hiervan op de hoogte was. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

Het is verder niet aannemelijk dat u in Senegal en Mali mensen zou vertellen over uw problemen in Serekunda (zie supra).

Het is daarenboven niet aannemelijk dat u totaal geen idee heeft van de huidige situatie van de andere personen die samen met u opgepakt werden (notities CGVS 2, p. 20-21), hoewel u dit wel bespreekt met uw vriend A..

Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde seksuele geaardheid en relaties.

U verklaart verder dat uw broer u ervan verdacht een verhouding te hebben met diens echtgenote en dat hij u zal doden (notities CGVS 1, p. 8).

Hoewel u tijdens het Dublin-interview voor de DVZ verklaart dat u omwille van de problemen met uw broer Gambia verlaten heeft (Verklaring DVZ, vraag 37), ontkent u voor het CGVS dat u om deze reden het land verlaten heeft (notities CGVS 1, p. 8-9). Dit tast de ernst van deze problemen reeds op voorhand aan.

Aanvankelijk verklaart u **Chaman verlaten te hebben in maart 2015 en dan in Banjul te zijn gaan wonen** (notities CGVS 1, p. 5-6), om later tijdens datzelfde onderhoud te verklaren dat u pas in **augustus 2015** naar Banjul verhuisde (notities CGVS 1, p. 9-10). Bovendien **blijkt uit uw verklaringen voor de**

DVZ niet dat u in Banjul verbleven heeft, maar heeft u altijd in Chaman gewoond (Verklaring DVZ, vraag 10). Geconfronteerd met uw verklaringen dienaangaande, verklaart u dat de DVZ u niet gevraagd heeft waar u verbleef voor u naar Europa kwam (notities CGVS 2, p. 32). Uw verklaring is echter niet dienstig aangezien de DVZ gevraagd heeft naar uw laatste adres in Gambia, wat volgens uw verklaringen voor het CGVS dus in Banjul was. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw verblijfplaatsen in Gambia.

Voor de DVZ verklaart u dat **uw broer bij de politie klacht heeft neergelegd** toen u bij uw oom (in Banjul) verbleef en dat de politie u daardoor in uw thuisstad zoekt (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Voor het CGVS **legt u echter geen verklaringen af waaruit blijkt dat uw broer een klacht heeft ingediend bij de politie** (notities CGVS 1 + 2), hoewel u nog steeds contact heeft met uw vader en A., die beiden in Chaman wonen (notities CGVS 1, p. 8-9 + p. 11 + notities CGVS 2, p. 3-5). U legt geen eenduidige verklaringen af over de klacht die uw broer bij de politie zou ingediend hebben.

Gelet op het voorgaande, maakt u het niet aannemelijk dat u Chaman verlaten heeft en in Banjul bent gaan wonen in de omstandigheden zoals u deze schetst voor het CGVS, waardoor u het evenmin aannemelijk maakt dat u problemen heeft met uw broer.

U verklaart verder dat u door inwoners van Chaman beschuldigd werd van diefstal (notities CGVS 1, p. 8). **Uit uw verklaringen blijkt dat dit voor u geen reden was om Gambia te verlaten** (notities CGVS 1, p. 9 + Vragenlijst CGVS, vraag 3.7). Bovendien betreft dit feiten van gemeenrechtelijke aard die niet in aanmerking komen voor internationale bescherming.

U legt eveneens medische documenten neer waaruit blijkt dat u hepatitis B heeft. Gevraagd of uw ziekte een reden is dat u niet naar Gambia kan terugkeren, verklaart u uitdrukkelijk dat het er geen deel van uitmaakt (notities CGVS 2, p. 27).

Gelet op het voorgaande, kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Uit de beschikbare informatie (beschikbaar in uw administratieve dossier) blijkt dat u tegenover diverse Europese autoriteiten, meer bepaald in Italië, Zwitserland, Duitsland en België, **tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw identiteit**. Door het CGVS gevraagd of u ooit een andere identiteit gebruikt heeft, zoals o.m. een andere geboortedatum of nationaliteit, antwoordt u ontkennend (notities CGVS 1, p. 4). Gevraagd uw identiteit te bewijzen, verklaart u enkel een foto van uw geboorteakte te hebben. Hoewel u voor de Belgische, Duitse en Italiaanse autoriteiten verklaart over de **Gambiaanse nationaliteit** te beschikken, verklaarde u in Zwitserland **Malinees staatsburger** te zijn. Daarenboven geeft u **drie verschillende geboortejaren verspreid over een periode van 9 jaar** op in deze landen, nl. 1993, 2000 en 2002. Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen dienaangaande, verklaart u dat u voorzichtig moest zijn om naar Duitsland te gaan en dat u "daar niet wou blijven" en u er uw echte naam niet gegeven heeft omdat u er geen asiel wou aanvragen (notities persoonlijk onderhoud dd. 09/02/2022 (verder notities CGVS 2), p. 32-33). U schrikt er bijgevolg niet voor terug de Europese (asiel)instanties om de tuin te leiden.

Bovendien legt u inconsistente verklaringen af aangaande het al dan niet hebben van een paspoort. U verklaart voor het CGVS dat u **nooit een paspoort** gehad heeft (notities CGVS 1, p. 4), hoewel u voor de DVZ verklaarde dat uw **paspoort in Libië afgenomen** werd (Verklaring DVZ, vraag 28). Bovendien verklaart u voor de DVZ Gambia op legale wijze verlaten te hebben (Verklaring DVZ, vraag 37).

Bij de indiening van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u nooit een paspoort of identiteitskaart gehad te hebben (Bijlage identiteitsdocumenten/ annex documents d'identités). Geconfronteerd met uw inconsistente verklaringen dienaangaande verklaart u dat u uw opleidingsdocumenten in Libië heeft achtergelaten en dat u geen echte identiteitskaart had, maar een studentenkaart (notities CGVS 2, p. 33). Het is echter niet aannemelijk dat u over schooldocumenten zou spreken, indien de DVZ vraagt naar uw paspoort (Verklaring DVZ, vraag 28). **U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw paspoort.**

De (kopie van een) geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Bovendien betreft het een kopie van een document dat eenvoudig na te maken is.

Verder wordt gewezen op het gegeven dat een medische problematiek op zich geen reden is tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Om een verblijfsrecht o.b.v. deze medische problematiek in orde te brengen, dient u hiertoe de geëigende procedure te volgen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 25/04/2022. Uw advocaat bezorgt de opmerkingen op 04/05/2022. Deze opmerkingen werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

Verzoeker voert de schending aan van “artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen; artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM); artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie; art. 48/3 tot art. 48/7 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna wet van 15 december 1980); artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; het algemeen beginsel van voorzichtigheid; het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)”.

In hoofddorde stelt verzoeker inzake de vluchtelingenstatus (artikel 43):

“Verzoeker is biseksueel. Hij is hier altijd eerlijk en duidelijk in geweest, voor de Belgische autoriteiten, maar ook voor de Italiaanse autoriteiten, voor wie hij “hetzelfde verhaal” verteld heeft als voor de Belgische autoriteiten.

Verzoeker heeft trouwens nooit ontkent dat hij homoseksueel of biseksueel is, ook niet bij de Dienst vreemdelingenzaken zoals de verwerende partij laat blijken. Er werd, hem, bij de Dienst vreemdelingenzaken gevraagd : “waarom hadden jullie hulp van de organisatie nodig? Waren jullie zelf homoseksueel, en hadden jullie hulp nodig van de organisatie? Neen, ik had een job nodig (DVZ Vragenlijst, 3.5). Verzoeker heeft hiermee willen zeggen dat hij geen problemen had omwille van zijn homoseksualiteit, maar heeft nooit willen zeggen dat hij niet homoseksueel is.

Bij de Dienst vreemdelingenzaken wordt er trouwens niet gevraagd naar de seksualiteit van een persoon, zodat verzoeker nooit concreet op deze vraag heeft kunnen antwoorden gedurende zijn klein interview. Hij vraagt zich dan ook af waarom het zo “vreemd” is dat dit niet genoteerd werd bij de Dienst vreemdelingenzaken.

Verwerende partij meent ook dat de verklaringen van verzoeker omtrent de bewustwording en aanvaarding van zijn biseksuele geaardheid weinig doorleefd overkomen : [...]

Verzoeker volhardt in het feit dat hij begrepen heeft dat hij zich aangetrokken voelde tot mannen, na zijn relatie met R. (NPO I, p. 15), toen hij ongeveer 15 jaar oud was. Hij heeft een éénjarige relatie gehad met R. toen hij naar de Upper Basic school ging (hij ging naar deze school tussen 2005 en 2008, reden waarom hij gezegd heeft dat hij “tussen” 2005 en 2008 een relatie heeft gehad met R.).

Verder meent verwerende partij : [...]

Verzoeker legt uit dat hij ervan overtuigd was dat M. ook gevoelens had voor hem. Zulke feeling is heel subjectief, en heel moeilijk uit te leggen. Verzoeker dacht dit omwille van hun gesprekken, maar ook de lichamelijke houding van M., hun oogcontacten enz. Voor verzoeker is het bijna onmogelijk om, zoveel tijd na de feiten, de gevoelens uit te leggen die hij toen had.

Gelet op de tijd die zij samen hadden doorgebracht, en de sterke relatie tussen hen, dacht verzoeker dat

hij M. ook kon inlichten over zijn gevoelens voor hem. Hij was op dat moment heel verliefd, naïef, en was zich niet bewust van het risico dat hij nam.

2) De betrokkenheid van verzoeker bij een vereniging die opkomt voor de LGBT-gemeenschap in Gambia
Verwerende partij meent verder verzoeker zijn betrokkenheid bij een vereniging die opkomt voor de LGBT-gemeenschap in Gambia niet aannemelijk maakt : [...]

Verzoeker volhardt in het feit dat de organisatie "LGBT - HIV Protection" noemde. Deze kunnen niet alleen de benamingen zijn van twee groepen mensen, maar kan ook de naam zijn van een organisatie. In het Verenigd Koninkrijk is er trouwens ook een organisatie die "LGBT Foundation" heet.

Waar verwerende partij meent dat er geen informatie terug te vinden is over een organisatie met de naam "LGBT - HIV Protection", wenst verzoeker op te merken dat homoseksualiteit nog steeds strafbaar is in Gambia. De organisatie had dan ook geen internetsite of ander publiek bestaan op sociale media. De organisatie heeft als doel om leden van seksuele minderheden te beschermen en hulp aan te bieden, in het bijzonder de personen die besmet zijn met het HIV virus (DVZ, vragenlijst, 3.3), maar heeft niet als doel om te lobbyen of bekend te zijn bij het grote publiek.

Verder meent verwerende partij : [...]

Verzoeker legt uit dat de persoon F. noemt, en dat ze ook wel E. genoemd wordt. Verzoeker meent dat er hier waarschijnlijk een misverstand is geweest met de tolk en / of dossierbehandelaar gedurende het eerste persoonlijk onderhoud.

Verwerende partij meent verder : [...]

Verzoeker heeft F. in vertrouwen genomen omdat zij hem in contact gebracht heeft met de organisatie. Aangezien de organisatie net opkomt voor de rechten van seksuele minderheden in Gambia, wist verzoeker dat hij haar kon vertellen over zijn biseksualiteit.

[...]

Hij legt het volgende uit : hij werkte weldegelijk in het hotel voor een salaris, maar werkte ook elke woensdag, als vrijwilliger, voor de catering van de organisatie. Hij nam ook deel aan de vergaderingen van de organisatie.

Verzoeker heeft bij de Dienst vreemdelingenzaken ook duidelijk verklaard dat hij lid was van de organisatie : "ja, ik was actief in LGBT and HIV" (DVZ Vragenlijst, 3.3). Verzoeker had geen andere "taak" dan de catering, maar nam wel deel aan de vergaderingen van de organisatie.

Verzoeker heeft nooit verklaard gedurende zijn eerste persoonlijk onderhoud dat hij elke dag naar het hotel ging om te werken.

Toen hem gevraagd werd of hij werkte voor het hotel zelf en hij geantwoord heeft dat hij niet werkte voor een salaris (NPO II, p. 18), dacht hij dat nog steeds (zie vragen voor deze vraag) gesproken werd over zijn activiteiten voor de organisatie. Maar hij bevestigt dat hij weldegelijk voor het hotel gewerkt heeft en een salaris kreeg.

3) De relatie van verzoeker met M.D.

Verwerende partij meent verder verzoeker zijn relatie met M.D. niet aannemelijk maakt : [...]

Verzoeker is niet zeker van de maand en heeft zich waarschijnlijk vergist. Maar hij weet dat hij M. ontmoet heeft in 2018.

Verzoeker legt uit dat hij grote moeilijkheden ondervindt om zich de exacte data te herinneren van alle aangehaalde feiten en elementen in zijn asielaanvraag. Hij is natuurlijk heel getraumatiseerd, heeft ook heel veel onmenselijke levensmomenten meegemaakt en dit heeft zonder twijfel een grote impact gehad op zijn geheugen en zijn herinneringen (zie infra).

Verder meent verwerende partij : [...]

Verzoeker heeft nooit een echte relatie gehad met M., maar heeft één keer een seksuele betrekking gehad met hem. Hij heeft dit ook heel duidelijk verklaard gedurende zijn eerste persoonlijk onderhoud (NPO I, p. 26).

4) De vervolgingsfeiten

Verwerende partij meent dat verzoeker ook de vervolgingsfeiten niet aannemelijke maakt : [...]

Verzoeker betwist dit niet. Echter, hij heeft zijn regio van herkomst (Chaman) weldegelijk om deze reden verlaten, reden waarom hij dit verklaard heeft gedurende zijn Dublininterview.

Verder meent verwerende partij : [...]

Verzoeker denkt dat A. geld heeft gegeven aan de agent, maar is hier niet zeker van. Zij hebben dit samen nooit besproken. Verzoeker kan dan ook niet weten hoe A. verzoeker heeft kunnen vrij krijgen.

5) De problemen met de broer van verzoeker

Verzoeker herhaalt dat hij zijn regio van herkomst, Chaman, verlaten heeft omwille van de problemen met zijn broer, maar dat hij zijn land van herkomst uiteindelijk ontvlucht heeft omwille van de problemen die hij meegemaakt heeft in Banjul.

6) De identiteit van verzoeker

Verwerende partij meent : [...]

Verzoeker is een Gambiaanse staatsburger en is geboren in 1993.

Zoals veel andere asielzoekers in Europa, heeft verzoeker een andere naam en geboortedatum gegeven in de landen waar hij gepasseerd is alvorens naar België te komen, omdat hij, na zijn asielprocedure in Italië, in België zijn verzoek om internationale bescherming wilde indienen. Er werd hem dan ook aangeraden om een andere identiteit te geven in de andere Europese lidstaten, om door te kunnen reizen naar België.

Verzoeker heeft in Zwitserland beweerd de Malinese nationaliteit te bezitten, omdat de Zwitserse autoriteiten op dat moment de Gambiaanse staatsburgers terugstuurden naar hun land van herkomst.

Het feit dat verzoeker een andere identiteit gegeven heeft in andere Europese lidstaten, **kan echter niet leiden tot de conclusie dat hij geen bescherming nodig heeft in België.**

In de gids van procedures en criteria die moeten worden toegepast bij het bepalen van de vluchtelingenstatus op grond van het Verdrag van 1951 en het Protocol van 1967 betreffende de status van vluchtelingen lezen wij : [...]

Uw Raad heeft ook al geoordeeld dat : [...]

Verwerende partij stelt ook vast dat verzoeker inconsistente verklaringen zou hebben afgelegd aangaande het al dan niet hebben van een paspoort. [...]

Zoals hij dat ook verklaard heeft bij de Dienst vreemdelingenzaken, heeft verzoeker weldegelijk een paspoort gehad, maar deze werd in Libië afgenomen.

Gedurende zijn eerste persoonlijk onderhoud (NPO, p. 4), heeft verzoeker de vraag die hem gesteld werd slecht begrepen. Hij dacht dat hem gevraagd werd of hij nu nog in het bezit was van zijn paspoort, vraag waarop hij een negatief antwoord gegeven heeft.

7) Conclusie

Verwerende partij heeft duidelijk enkel rekening gehouden met de negatieve elementen van het dossier van verzoeker, maar heeft geen rekening gehouden met de positieve elementen van het dossier, zoals zijn spontane verklaringen over zijn homoseksualiteit, en de redenen waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten.

O.a. de redenen waarom de homoseksualiteit van verzoeker in vraag gesteld wordt, zijn absoluut onvoldoende, gelet op de ernst van de vrees die verzoeker aanhaalt.

Verwerende partij verliest uit het oog dat verzoeker 2 x gedurende ongeveer 4 uur verhoord werd. Door de stress, de vermoeidheid en de concentratiemoeilijkheden kan het niet uitgesloten worden dat verzoeker de vragen soms slecht begrepen heeft of hij te snel geantwoord heeft, zonder goed nagedacht te hebben aan de vraag.

Verzoeker wenst ook te benadrukken dat de relatie tot sommige objectieve informatie, zoals de data van de evenementen, heel anders is in de Afrikaanse cultuur dan in de Belgische cultuur. Verwerende partij heeft hiermee geen rekening gehouden.

Uiteindelijk, wenst verzoeker ook te benadrukken dat hij bijna niet geconfronteerd werd met de aangehaalde tegenstrijdigheden gedurende zijn persoonlijk onderhoud.

Op het einde van de notities van het tweede persoonlijk onderhoud leest men dat de dossierbehandelaar verzoeker geconfronteerd zou hebben met enkele "opmerkingen" (NPO II, p. 32). Echter, deze hadden helemaal geen betrekking tot alle elementen die aangehaald werden in het kader van de bestreden beslissing.

b. Kwetsbaarheid van verzoeker

[...]

In casu, moet redelijkerwijs aangenomen worden dat verzoeker een heel kwetsbaar profiel heeft : hij is een jongeman die alleen zijn land van herkomst heeft moeten verlaten. Verzoeker is in zijn land van herkomst het slachtoffer geweest van seksueel misbruik, aangezien hij op jonge leeftijd verkracht werd

(NPO I, p. 24). Verzoeker is ook lid van een seksuele minderheid, en riskeert hierdoor op zich al een vervolging in zijn land van herkomst.

Rekening houdend met al deze elementen, is het vanzelfsprekend dat verzoeker heel kwetsbaar is.

Verder dient ook opgemerkt te worden dat het onderscheid tussen traumatisch en niet-traumatisch geheugen een belangrijke factor is die in overweging dient te worden genomen wanneer een oordeel wordt geveld over mogelijke discrepanties in het asielrelaas (zie ook supra).

[...]

c. Voordeel van twijfel

[...]

d. Conclusie

[...] *Verzoeker is het slachtoffer van een vervolging op basis van zijn politieke overtuiging en seksuele geaardheid.*

Verzoeker werd in zijn land van herkomst reeds vervolgd, aangezien hij reeds in de gevangenis werd gezet, wat een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is (artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980).

Verwerende partij betwist trouwens niet dat de leden van seksuele minderheden in Gambia vervolgd worden. Zij lezen in een artikel van Amnesty International van 2018 : [...]”

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelt dienaangaande:

“In casu, vreest verzoeker, in zijn hoofde, onmenselijke of vernederende behandelingen in geval van terugkeer naar Gambia, aangezien hij er zijn bisexualiteit niet openlijk zou kunnen beleven. Hij zou ook het risico nemen om, omwille van zijn seksuele geaardheid, vervolgd te worden (zie supra). Hij loopt dan ook een heel groot risico om, ingeval van terugkeer naar Gambia, onderworpen te worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.”

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Inzake verzoekers identiteit en reisdocumentatie stelt de bestreden beslissing:

“Uit de beschikbare informatie (beschikbaar in uw administratieve dossier) blijkt dat u tegenover diverse Europese autoriteiten, meer bepaald in Italië, Zwitserland, Duitsland en België, **tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw identiteit**. Door het CGVS gevraagd of u ooit een andere identiteit gebruikt heeft, zoals o.m. een andere geboortedatum of nationaliteit, antwoordt u ontkennend (notities CGVS 1, p. 4). Gevraagd uw identiteit te bewijzen, verklaart u enkel een foto van uw geboorteakte te hebben. Hoewel u voor de Belgische, Duitse en Italiaanse autoriteiten verklaart over de **Gambiaanse nationaliteit** te beschikken, verklaarde u in Zwitserland **Malinees staatsburger** te zijn. Daarenboven geeft u **drie verschillende geboortejaren verspreid over een periode van 9 jaar** op in deze landen, nl. 1993, 2000 en 2002. Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen dienaangaande, verklaart u dat u voorzichtig moest zijn om naar Duitsland te gaan en dat u “daar niet wou blijven” en u er uw echte naam niet gegeven heeft omdat u er geen asiel wou aanvragen (notities persoonlijk onderhoud dd. 09/02/2022 (verder notities CGVS 2), p. 32-33). U schrikt er bijgevolg niet voor terug de Europese (asiel)instanties om de tuin te leiden.

Bovendien legt u inconsistente verklaringen af aangaande het al dan niet hebben van een paspoort. U verklaart voor het CGVS dat u **nooit een paspoort** gehad heeft (notities CGVS 1, p. 4), hoewel u voor de DVZ verklaarde dat uw **paspoort in Libië afgenomen** werd (Verklaring DVZ, vraag 28). Bovendien verklaart u voor de DVZ Gambia op legale wijze verlaten te hebben (Verklaring DVZ, vraag 37). Bij de indiening van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u nooit een paspoort of identiteitskaart gehad te hebben (Bijlage identiteitsdocumenten/ annex documents d'identités). Geconfronteerd met uw inconsistente verklaringen dienaangaande verklaart u dat u uw opleidingsdocumenten in Libië heeft achtergelaten en dat u geen echte identiteitskaart had, maar een studentenkaart (notities CGVS 2, p. 33). Het is echter niet aannemelijk dat u over schooldocumenten zou spreken, indien de DVZ vraagt naar uw paspoort (Verklaring DVZ, vraag 28). **U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw paspoort.**”

Verzoekers bevestiging in het verzoekschrift dat hij in 1993 werd geboren en in Zwitserland op aanraden van derden verklaarde Malinees te zijn uit schrik te worden teruggestuurd naar Gambia kan niet aangenomen worden ter verschoning voor de leugenachtige verklaringen die hij aflegde inzake zijn nationaliteit en geboortjaar. Indien verzoeker daadwerkelijk een gegronde vrees heeft ingevolge zijn geaardheid valt niet in te zien waarom hij omtrent zijn nationaliteit zou moeten liegen.

De loutere bevestiging van één van zijn verklaringen over zijn paspoort, met name de verklaring bij de DVZ, kan zijn inconsistente verklaringen over zijn paspoort, zoals deze blijken uit het dossier, niet teniet doen.

Voorgaande vaststellingen betreffen derhalve een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van aangevoerd relaas.

5. Inzake de redenen waarom verzoeker Gambia verlaten heeft stelt de bestreden beslissing onder meer:

“Bovendien blijkt uit uw verklaringen voor de DVZ in het kader van uw Dublin-onderzoek niet dat u Gambia verlaten heeft omwille van uw betrokkenheid bij een dergelijke vereniging, maar wel dat u problemen had met uw broer en hij u wou vermoorden omdat u een relatie had met diens vrouw (Verklaringen DVZ, p. 13). Geconfronteerd met uw verklaring dienaangaande, komt u niet verder dan te stellen dat u dit niet zo verteld heeft (notities CGVS 2, p. 32).

[...]

U verklaart verder dat uw broer u ervan verdacht een verhouding te hebben met diens echtgenote en dat hij u zal doden (notities CGVS 1, p. 8).

Hoewel u tijdens het Dublin-interview voor de DVZ verklaart dat u omwille van de problemen met uw broer Gambia verlaten heeft (Verklaring DVZ, vraag 37), ontkent u voor het CGVS dat u om deze reden het land verlaten heeft (notities CGVS 1, p. 8-9). Dit tast de ernst van deze problemen reeds op voorhand aan.

Aanvankelijk verklaart u **Chaman verlaten te hebben in maart 2015 en dan in Banjul te zijn gaan wonen** (notities CGVS 1, p. 5-6), om later tijdens datzelfde onderhoud te verklaren dat u pas in **augustus 2015** naar Banjul verhuisde (notities CGVS 1, p. 9-10). Bovendien **bleekt uit uw verklaringen voor de DVZ niet dat u in Banjul verbleven heeft, maar heeft u altijd in Chaman gewoond** (Verklaring DVZ, vraag 10). Geconfronteerd met uw verklaringen dienaangaande, verklaart u dat de DVZ u niet gevraagd heeft waar u verbleef voor u naar Europa kwam (notities CGVS 2, p. 32). Uw verklaring is echter niet dienstig aangezien de DVZ gevraagd heeft naar uw laatste adres in Gambia, wat volgens uw verklaringen voor het CGVS dus in Banjul was. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw verblijfplaatsen in Gambia.

Voor de DVZ verklaart u dat **uw broer bij de politie klacht heeft neergelegd** toen u bij uw oom (in Banjul) verbleef en dat de politie u daardoor in uw thuisstad zoekt (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Voor het CGVS **legt u echter geen verklaringen af waaruit blijkt dat uw broer een klacht heeft ingediend bij de politie** (notities CGVS 1 + 2), hoewel u nog steeds contact heeft met uw vader en A., die beiden in Chaman wonen (notities CGVS 1, p. 8-9 + p. 11 + notities CGVS 2, p. 3-5). U legt geen eenduidige verklaringen af over de klacht die uw broer bij de politie zou ingediend hebben.

Gelet op het voorgaande, maakt u het niet aannemelijk dat u Chaman verlaten heeft en in Banjul bent gaan wonen in de omstandigheden zoals u deze schetst voor het CGVS, waardoor u het evenmin aannemelijk maakt dat u problemen heeft met uw broer.

U verklaart verder dat u door inwoners van Chaman beschuldigd werd van diefstal (notities CGVS 1, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt dat dit voor u geen reden was om Gambia te verlaten (notities CGVS 1, p. 9 + Vragenlijst CGVS, vraag 3.7). Bovendien betreft dit feiten van gemeenrechtelijke aard die niet in aanmerking komen voor internationale bescherming.”

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen bepaalt artikel 48/6, § 4, c) van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien de verklaringen van de verzoeker samenhangend en aannemelijk bevonden zijn.

De loutere bevestiging in het verzoekschrift dat hij Chaman heeft verlaten omwille van problemen met zijn broer maar uiteindelijk Gambia ontvluchtte omwille van de voorgehouden problemen in Banjul is niet nuttig als concreet verweer ten aanzien van de vaststellingen (i) dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde bij de Belgische overheidsinstanties omtrent de reden(en) van zijn vertrek uit Gambia, (ii) inzake de tegenstrijdige en inconsistente verklaringen omtrent zijn verblijfplaats(en) in Gambia, (iii) de inconsistente verklaringen over de klacht die zijn broer bij de politie zou hebben ingediend.

Voorstaande motiveringen vinden steun in het dossier, zijn terecht en pertinent en tonen aan dat verzoekers verklaringen niet samenhangend zijn, hetgeen een negatieve indicatie is voor zijn geloofwaardigheid.

6. Verzoeker voert aan dat hij homoseksueel dan wel biseksueel geaard is.

Een verzoeker om internationale bescherming kan zelden overtuigend bewijs leveren van zijn seksuele gerichtheid. Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van een LGBTI-verzoeker dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoeker om vooral aan de hand van zijn verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Hij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt. Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid heeft ingericht, werd verzoeker ook daadwerkelijk de mogelijkheid

geboden om met zijn verklaringen zijn gestelde seksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van de gehoorverslagen blijkt immers dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in de context van de Gambiaanse samenleving.

Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat verzoeker zijn seksuele gerichtheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij verzoeker, die afkomstig is uit een land waar men LGBTI niet accepteert en waar dit mogelijk strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

7. In navolging van verweerder hecht de Raad op basis van de elementen in het dossier geen geloof aan verzoekers voorgehouden seksuele geaardheid.

Te dezen blijkt:

- Aan verzoeker werd in Italië geen internationale bescherming toegekend hoewel hij er blijkbaar hetzelfde verhaal vertelde als bij verweerder;
- Verzoeker legt inconsistente verklaringen af over zijn geaardheid: bij verweerder verklaart hij biseksueel te zijn en zowel van mannen als vrouwen te houden (notities CGVS 1, p. 15) terwijl hij bij de DVZ, hoewel hij stelde te hebben samengewerkt met een organisatie die opkomt voor de rechten van de LGBT-gemeenschap, ontkent zelf te behoren tot deze gemeenschap (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8).
- Verzoekers verklaringen inzake zijn bewustwording en aanvaarding van zijn vermeende geaardheid komen niet doorleefd over: (i) hij is niet consistent over de periode waarin hij bewust werd dat hij aangetrokken was tot iemand van hetzelfde geslacht, wat onder meer blijkt uit zijn wisselende verklaringen inzake de periode van zijn relatie met R. en M.; (ii) de verklaringen inzake de het overbrengen van zijn gevoelens aan M. zijn ingevolge de door verzoeker geschetste context niet geloofwaardig. Het volharden in zijn verklaringen in het verzoekschrift kunnen niet aangenomen worden als nuttig en concreet verweer ten aanzien van de motiveringen dienaangaande;
- Verzoekers betrokkenheid bij een vereniging LGBT – HIV Protection die opkomt voor de LGBT-gemeenschap in Gambia is niet geloofwaardig: (i) vooreerst betreft dit benamingen van twee groepen mensen en geen naam van een organisatie, daarenboven geeft verzoeker later als naam van de organisatie "*Aida Samu Akh Al Yellef*", (vertaald: "*We vechten samen en winnen samen*" - notities CGVS 2, p. 17). De verwijzing in het verzoekschrift naar een vereniging ("*Foundation*") met als naam "*LGBT Foundation*" in het VK kan verzoekers ongeloofwaardigheid hieromtrent niet herstellen; (ii) verzoeker geeft verschillende namen aan dezelfde persoon (F./Feto/Effo.) die hem in contact zou hebben gebracht met deze vereniging; (iii) verzoeker heeft geen weet van "*F*"s geaardheid; (iv) verzoekers verklaringen inzake zijn activiteiten voor de vereniging zijn inconsistent;
- Het is niet geloofwaardig dat verzoeker, die daarenboven als lid van een LGBT-vereniging informatie heeft over de penibele situatie van LGBT personen, personen die hij in Senegal en Mali ontmoet zomaar zou vragen naar de situatie van de LGBT-gemeenschap of zou vertellen dat hij behoort tot deze gemeenschap;
- Verzoekers relatie met M.D. is niet aannemelijk: (i) de datering van deze relatie klopt niet met de tijdsperiode van verzoekers verblijf in Italië, Duitsland en Zwitserland en verzoekers verklaringen kunnen niet verschoond worden door het feit dat hij "*zich waarschijnlijk vergist*" heeft; (ii) verzoeker legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af inzake deze relatie, hetgeen evenmin kan verschoond worden door het feit dat hij maar "*één keer een seksuele betrekking gehad [heeft] met hem*";
- Verzoekers verklaringen inzake zijn detentie en vrijlating zijn niet consistent en geloofwaardig.

Concluderend dient opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de voorstaande motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende

draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de voorstaande motieven die de Raad doet besluiten dat verzoekers voorgehouden relaas en profiel ongeloofwaardig is. De verwijzing naar een 'kwetsbaar profiel' ingevolge een verkrachting op jonge leeftijd en het behoren tot een seksuele minderheid is ingevolge de vastgestelde ongeloofwaardigheid evenmin dienstig.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS